

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

9 oktober 2017

PERSBERICHT

App om straatintimidatie tegen te gaan

Vrouwen hebben er genoeg van om respectloos behandeld te worden

Brussels Staatssecretaris voor Gelijke Kansen, Bianca Debaets, gaat samen met de vzw Touche Pas A Ma Pote een app lanceren tegen straatintimidatie. Uit onderzoek blijkt dat 30% van de vrouwen al het slachtoffer geweest is van geweld op straat en niet minder dan 60% van seksuele intimidatie.

Bianca Debaets: “We kennen helaas allemaal de verhalen en ik heb het zelf ook nog meegemaakt: nog veel te veel vrouwen worden geïntimideerd, lastig gevallen en beledigd in onze straten. Er is te weinig respect voor vrouwen. En veel vrouwen kroppen het op of bagatelliseren het, omdat ze geen weg weten met de machteloosheid die ze ervaren.”

Equal.brussels en Bianca Debaets lanceerden eerder al de sensibiliseringscampagne Meld Geweld en roepen vrouwen op om klacht in te dienen bij de politie bij gevallen van straatintimidatie. De politieschool in Brussel organiseerde in 2016 al een specifieke bijscholing over straatintimidatie.

Debaets: “We lanceren nu ook een app: enerzijds om het probleem beter in de kaart te brengen en anderzijds om de onderlinge solidariteit te versterken en tussenkomst en getuigenissen mogelijk te maken.”

De app zal gebaseerd worden op de succesvolle Franse app HandsAway. Met het icoon van een handje kan een gebruiker een signaal geven dat ze zelf lastig gevallen wordt of een getuigenis geven dat iemand anders lastig gevallen wordt. Vervolgens moet de gebruiker aangeven of het fysieke of verbale agressie was, de plek (via geolocalisatie) aangeven waar het gebeurde. Daarenboven kan het signaal versterkt worden met een gesproken of geschreven boodschap aan andere gebruikers die in de buurt zijn. Zij krijgen dan een melding en kunnen eventueel beslissen als ‘Street Angel’ om tussen te komen of het slachtoffer te helpen.

Debaets besluit: “We beseffen dat de app geen uniek zaligmakende oplossing is. Maar het is belangrijk dat we vrouwen de kans geven het uit te spreken en het probleem beter in kaart brengen om als overheid ook beter te kunnen ingrijpen.”

De app gaat gepaard met een communicatiecampagne en mikt initieel op 6.000 gebruikers.

Woordvoerder: Eric Laureys, 0489 933 325, elaureys@gov.brussels

Meer info en tips over straatintimidatie vindt u op <http://meldgeweld.brussels/wat-te-doen/verbaal-en-fysiek-geweld-o-w-v-seksistische-motieven/wat-te-doen-als-slachtoffer/>

Ter achtergrond voor uw artikels: in 2015 onderzocht Brussels Studies het onveiligheidsgevoel van vrouwen in de stad. Ettelijke getuigenissen zijn terug te vinden in 'Verplaatsingen van vrouwen en onveiligheidsgevoel in Brussel: percepties en strategieën', Marie Gilow (2015)

<https://brussels.revues.org/1276#tocto1n2> :

“Om een terugkeertraject 's nachts te vermijden, maar een bepaalde activiteit toch te beoefenen, treffen sommige respondentes specifieke maatregelen om de verplaatsing tot de volgende dag uit te stellen, wanneer het weer licht is:

- “Ik heb een vriendin die in de wijk woont en omdat terug naar huis gaan echt lang duurt, vraag ik dikwijls of ik bij haar mag blijven slapen wanneer ik 's avonds naar een feestje ga (Sarah, 23 jaar).

Sommige vrouwen sluiten een traject te voet uit. Zelfs als het volkomen redelijk zou zijn om een verplaatsing te voet te maken, worden de uitgaansuren vaak bepaald door het uur van de laatste metro of bus:

- “Het is niet zozeer dat ik vermijd om uit te gaan, bijvoorbeeld bij mijn vriendin gaan eten, maar ik moet dan met de laatste metro terug naar huis. [...] Als ik dat te voet doe, moet ik langs het Zuidstation en alleen zou ik dat nooit doen” (Valentina, 32 jaar).

Begeleiding kan een conditio sine qua non worden om deel te nemen aan een evenement of activiteit:

- “Als ik een conferentie zie die me interesseert, maar als die plaatsheeft aan Anneessens of op een afgelegen locatie, dan ga ik niet alleen (Justine, 27 jaar).